

Regeringsforslaget — enhver Mulighed herfor nu er opgivet og udelukket, maa Flertallet hævde, at man af Hensyn til Opretholdelse af Sparekassernes Likviditet og af Hensyn til de mange Tusinde Smaaspareres økonomiske Velfærd ikke kan opretholde denne Lovgivning.

Flertallet foreslaar derfor, at Forlæggelsen af Rentelovens Gyldighed ophører den 15. Juli 1935. Man gaar ud fra og tror med Sikkerhed at vide, at der efter den nævnte Dato fra de paagældende Institutioners Side vil blive ført en Rentepolitik over for Indskydere og Laantagere, som i Betragtning af det fuldkomne Skibbrud, som Bestræbelserne for almindelig Rentereduktion gennem Konvertering har lidt, er fuldt forsvarelig.

Flertallet har under den førte Forhandling i Udvalget erklæret sig villigt til at medvirke ved Gennemførelsen af en Lovgivning, der løser de vanskelige økonomiske Problemer, der kan opstaa for de Kreditinstitutioner, som har dobbeltmøntede Obligationer, og har opfordret Regeringen til at fremkomme med et Lovforslag, som havde til Maal at træffe en betryggende Ordning af disse Forhold.

Et *Mindretal* (Buhl, Johs. Hansen, Jensen-Aale, Jeppesen-Drusebjerg, Jørgen Møller, Johannes Pedersen og Simonsen) skal udtale følgende:

Efter at det af Regeringen den 6. November 1934 i Folketinget fremsatte Forslag angaaende en almindelig Konvertering af de højtforrentede Obligationer var strandet, dels som Følge af den Holdning, som Venstre og Konservative paa afgørende Punkter indtog over for de Rentebestemmelser, hvormed Konverteringen søgtes underbygget, og dels som Følge af Sparekassernes Modstand mod en politisk gennemførlig Ordning, blev der i Folketinget vedtaget og til Landstinget oversendt det Lovforslag, som har foreligget til Behandling i Udvalget.

Dette Lovforslag har til Formaal — foruden at afbøde de Vanskeligheder, der paa Grund af Konverteringens Standsning

kan opstaa for Laantagere med Henstandslaan — at fastholde og yderligere fastlægge de Bestræbelser, der under de sidste Aars ændrede økonomiske Forhold er udfoldet for at nedbringe det almindelige Renteniveau, at lette Gældsbyrden for Landbruget og at skabe en lempelig og for alle Parter betryggende Afvikling af tidligere Aars alt for store Gældsstiftelse.

Forslagets Bestemmelser angaaende Rente- og Gældsordningen gaar ud paa, at der oprettes en Renteudligningsfond, hvis Midler skal anvendes som Bidrag til Udjævning af Landbrugets Rentebyrde under skiftende Konjunkturer, og at der af denne Fond i Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent skal kunne ydes Rentetilskud i Tiden fra Juni Termin 1935 til December Termin 1938 for Laan i Kreditforeninger, Overformynderiet, Hypotekforeninger, Banker, Sparekasser og Andelskasser.

Endvidere opretholder Forslaget den siden 1. Maj 1933 gældende Begrænsning af Indlaansrenten — med deraf følgende Nedsættelse af Udlaansrenten — indtil Udgangen af Aaret 1936, ligesom Pengeinstitutionernes Aktieudbytte begrænses til $5\frac{1}{2}$ pCt., og det paalægges dem at anvende tiloversblivende Overskud til yderligere Nedsættelse af Udlaansrenten ud over den Rentelettelse, som er foreskrevet i Rentebestemmelserne af 1. Maj 1935.

Desuden indeholder Forslaget en Række andre for hele Gældsspørgsmaalet betydningsfulde Bestemmelser, der tilsigter dels at begrænse Gældsstiftelsen i Landbruget og dels at indvirke paa Renteniveauet ved at give Adgang til at opsigte højtforrentede private Laan i Landbrugsejendomme, saafremt Laangiveren ikke er villig til at nedsætte Renten til 4 pCt. for Laan inden for 75 pCt. af Vurderingssummen og $4\frac{1}{2}$ pCt. for bagved liggende Laan, og ved at paalægge Stiftelser, Legatbestyrelser o. lign. at bringe Midlerne i 4 pCt.s Obligationer.

Gennem Forslagets Moratoriebestemmelser for Landbrugsgæld søges dernæst gennemført et til Bunds gaaende Opgør af Gældsforholdet, og der tilsikres gennem